

Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja – 2024. február

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Betegek világnapja

II. János Pál pápa 1992-ben rendelte el, hogy február 11-e a Betegek Világnapja legyen. "1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya Sobirous Bernadett 14 éves francia lánynak Lourdes-ban, majd február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. E helyen 1864-ben templomot építettek, amelynek IX. Pius pápa bazilika címet és előjogokat adományozott. Lourdes-ban a zarándokok száma évente több mint félmillió, és a természetes módon meg nem magyarázható gyógyulások száma is többezerre tehető. (https://jelesnapok.oszk.hu/prod/unnep/a_betegek_vilagnapja)

A világnap célja, hogy: „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.”

Hogyan látja vagy láthatja az orvos a beteget?

Lát egy nevet, születési dátumot (mindig megnézem a születési helyet és az anyja nevét is), papíron vagy szóban egy kórelőzmény után érdeklődünk, esetleg más intézményből hozott dokumentáción keresztül próbálunk információt nyerni a "beteg útvjáról" és a vizsgálatok eredményéről. Fontos és elengedhetetlen az orvosi munkánkhoz a különböző vizsgálat, például labor, ultrahang, CT, MR stb. De itt veszünk bele a számokba, leírásokba és csak a testet látjuk. Fekszik, ül, felül, feláll, pár lépést tesz, kimegy kísérettel a mosdóba, kimegy egyedül a mosdóba (ez ritka). Egyedül eszik, iszik? Vagy csak segítséggel? (A székletről szóló sztorikat most kihagynám.) Vizsgálatban aktívan részt vesz, esetleg rúgkapál, elküld bennünket melegebb tájra és kijelenti, hogy hagyjuk őt békében meghalni. Ekkor még nem tudja, hogy nem olyan könnyű meghalni. Miért? Mert még nem jött el az idő!

Tetőtől talpig tisztességesen megvizsgáljuk a beteget. Közben dokumentálunk mindent és mindent is! Zakatol az agyunk a kezeléssel kapcsolatban, elfelejtettünk-e valamit? Igen, elfelejtettünk valamit. De miért is felejtettük el? Ja, hát nem látható, nem mérhető sem grammal, sem mmolban, sem centiméterben. Színtelen, szagtalan, megfoghatatlan és nagyon tud fájni. Ez a beteg lelke. Számokban nem kifejezhető a lelki fájdalom, de attól még van!!! Ez az, ami miatt mi mások vagyunk, mint a többi teremtmény a Földön. Tudunk még valamit: szeretni! Feltehetően nélkül szeretni. A beteg lelkéhez kell beszélnünk, megszólítani őt, úgy mint ember az embert, és nem csak mint orvos a beteget. Lelkéhez szólni! Látnia, éreznie kell a betegnek, hogy támogatjuk, megértjük, elfogadjuk, megbízhat bennünk, segítőkészek vagyunk. Itt vagyunk, számíthat ránk függetlenül attól, hogyan végződik a beteg életútja.

Hogy megvisel-e bennünket, orvosokat a beteg szenvedése, elvesztése? Igen...de erről nem beszélünk. Ezt megpróbáljuk magunkban feldolgozni, megsíratni a beteget ott, ahol senki sem lát bennünket.

Dr. Csikós Gabriella

Szent Kamill, a betegek védőszentje

Babits Mihály: Jónás imája

Hozzám már hűtlen lettek a szavak,
vagy én lettem mint túláradt patak
oly tétova, céltalan, parttalan,
s úgy hordom régi sok hiú szavam,
mint a tévelygő ár az elszakadt
sövényt, jelzőkarókat, gátakat.
Óh, bár adna a Gazda patakom
sodrának medret, biztos utakon
vinni tenger felé, bár verseim
csücskére Tőle volna szabva rím
előre kész, s mely itt áll polcomon,
szent Bibliája lenne verstanom,
hogy ki mint Jónás, rest szolgája, hajdan
bujkálva, később mint Jónás a Halban
leszálltam a kínoknak eleven
süket és forró sötétjébe, nem
három napra, de három óra, három
évre vagy évszázadra, megtaláljam,
mielőtt egy még vakabb és örök
Cethal szájában végkép eltűnök,
a régi hangot s, szavaim hibátlan
hadsorba állván, mint Ő súgja, bátran
szólhassak s mint rossz gégéből telik,
és ne fáradjak bele estelig,
vagy míg az égi és ninivei hatalmak
engedik, hogy beszéljek s meg ne haljak.

Házasság hete

2024. február 11-18.

Állandó megújulásban

Több mint két évtizede Angliából indult el ez a kezdeményezés, amely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság és a család fontosságára kívánja irányítani a figyelmet. A házasság hetét – amelyhez hazai és nemzetközi szinten is számos ismert közéleti személyiség csatlakozott kifejezve elköteleződését a házasság, a család ügye iránt – mára 4 kontinens 21 országában ünneplik. Hazánkban az országos eseménysorozatot 2008 óta rendezik meg a keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával. A mozgalom célcsoportja, akik házasságban élnek, de a házasságra készülöket is segítik az elköteleződés lépéseiben. Az itt olvasható vallomások plébániánk házasságcsoportjának tagjaitól valók.

Budapesti programok: <https://www.hazassaghete.hu/varos/budapest/>

Körülbelül másfél éve házasodtunk össze a feleségemmel. Az ismerkedést, udvarlást és a jegyességet teljesen harmonikus folyamatnak éltem meg. Mindig akkor léptem a következő lépcsőfokra, amikor úgy éreztem eljött az ideje. Közele barátaim szerint ezek a lépések olykor gyorsnak tűntek vagy túl magabiztosnak, de amikor mély beszélgetésekben elmeséltem gondolataimat, akkor végül mindig támogattak az elhatározásomban. A mi egyik legnagyobb bátorságot igénylő lépésünk talán az volt, amikor eldöntöttük, úgy házasodunk össze, hogy egyikünknek sincs még saját jövedelme. (Egyetemisták voltunk.) Nem lehetünk elég hálásak a szüleinknek, hogy támogattak minket ebben az elképzelésünkben is. Fiatal felnőttként könnyű belefeledkezni a szakmánk adta kihívásokba, és fontosnak érezzük, hogy tudjunk időt tölteni a családdal és a baráti körünkkel is. Mindezek mellett tudatosan figyelünk arra, hogy egymással és Istennel is elegendő időt töltsünk. – *Egy fiatal férj*

"Legyetek egymásnak alárendeltjei Krisztus iránti tiszteletből." (Ef 5, 21) Ez a mondat jut eszembe, ha a házasságunkra gondolok. Ez volt házasságkötésünk jelmondata, ez van a karikagyűrűnkbe gravírozva. Két erőteljes, akaratos emberként a házasságunk rengeteg önfeláldozást és alázatot követel. Nagyon sok döntést harcként élünk meg, amiben a másikat le kell győzni. És egy ilyen folyamat végén rájövünk, hogy a győztes-vesztes kimenetel helyett két vesztes lesz. Szeretet és alázat nélkül nem működik a konfliktuskezelés, a közös döntések meghozatala. (*Réka és Dani*)

Házasságunk 3 és fél éve tart, folyamatosan fejlődünk és tanulunk egymástól. Lelki értelemben elég más családi háttérrel rendelkezünk, ennek összeegyeztetése nem mindig magától értetődő. Erőt ad, hogy egyházi házassággal kapcsolatunkat Istenre építjük, és hogy jelenleg több plébánián is megélhetjük közösségi alkalmakban is házasságunkat, családdunkat. (*L&A*)

L.: Nekem a konfliktuskezelésről kellett sokat tanulnom, és tanulok a mai napig is, ugyanis a mi családdunkban nem volt jó vitakultúra. Nehezemre esett elfogadni azt, hogy jobb, ha a vélemény-ütközések, problémák felszínre kerülnek, még ha adott esetben veszekedés is lesz belőle, mintha csak egyedül szenvedek, ugyanis abból hamar az lesz, hogy elidegenedünk egymástól. A viharos napok nyilván megterhelőek, de a lényeg, hogy utána legyen feloldás, mindig bocsássunk meg egymásnak, és sose köszönjük el egymástól haraggal a szívünkben. Amiben még sokat kell fejlődnöm, hogy többet foglalkozzak a lelkemmel, a házastársammal és a gyermekünkkel is lelkileg, és ne csak azon szorongjak mindig, hogy mennyire tiszta a lakás, vagy hogy mit fogunk enni.

A.: Számomra a magamról való lemondás volt nehezebb, az önzetlenség és odaadás terén kell fejlődni. Megtanultam, hogy hiába fontos nekem a minőségi együtt töltött idő, a közös beszélgetések általában jobban sikerülnek, ha előtte ki van porszívózva vagy el van mosogatva, mert akkor azon már nem gondolkozok a feleségem. Örülök, hogy ilyen értelemben is volt időnk összecsiszolódnival, mivel gyermekünk érkezésével ez még hangsúlyosabb lett. Vele egy újabb személyt kellett közösen megismernünk, mindemellett biztosítani egymásnak a túléléshez elengedhetetlen "énidőt" is. Hálával tudom megélni a legkevesebb együtt töltött percet is, ha tudunk egymással (lelkileg is) együtt lenni.

A házasságunk az életünk egyik legnagyobb ajándéka. Ezáltal folyamatosan tükröt állítunk egymásnak, amivel segítjük egymást, hogy jobb embereké váljunk. Nem mindig egyenes vagy egyszerű az utunk, de minden akadály és bukkanó még erősebbé teszi a kapcsolatunkat. Még akkor is, ha ehhez néha hátrébb kell lépnünk, hogy lássuk. Bízni és szeretni tanít. Magától értetődőnek tűnhet, de mi a házasságunk alatt jöttünk rá, hogy ezeket bizony még tanulnunk kell. Kitartás kell hozzá, de az ebből kibontakozott meghitt esték és a biztonságos légkör jelzik nekünk, hogy jó úton járunk. (Liza)

„Az emberek többsége elfelé fut a hányástól, az anyukák viszont oda futnak.” - Valahogy így hallottam egy vicces megfogalmazást az anyaság lényegéről. Most született pár hete a második gyermekünk, és együtt rohangálunk. Lilla meg szokta köszönni, ha valami nagyobb kaka elrendeződik, vagy rendbe szedem a lakást. Felmerült bennem, hogy ez nem szükséges, mert nem neki segítek, hanem közösen haladunk át egy megterhelő időszakon egy újszülöttemmel. Eszembe jutott, amikor kiskamaszként vendégségben aludtam a szüleim nélkül, és a reggeli végén meg akartam köszönni, de rájöttem, hogy én csináltam mindent. Nagy hiányérzetem volt. Első olvasásra nem tetszett a mottó: „állandó megújulásban”, mert minden változik körülöttem, de a házasságunk állandó. Belegondolva, a megújulás nem feltétlenül változtatás, és van valami, amit tudatosan érdemes keresnünk a házasságban újra és újra, ez pedig a megköszönhető és a köszönet. (Antal)

Felvételt nyerni...

„Felvételt nyert a(z) 1. jelentkezési helyére. Lásd az e-felvin.”

Ezt az SMS-t kaptam júliusban. Épp aznap értem haza Szentkútról, az ifjúsági közösségünk záróünnepéről. Így elindult az egyetemista életem.

Gimnázium után az egyetem nagy váltás. Egy mátraaljai kis faluból Pestre költözni kollégiumba - szintén az. Bár sok mindentől tartottam, nagy lelkesedéssel vettem bele magamat az új tanévbe. Szerettem volna új életem minden apró részletét minél jobban megismerni. Kíváncsian bolyongtam az egyetem folyosóin és az ügyintézés útvesszőiben. Elszántan próbáltam megtanulni a kollégiumi szabályokat, szokásokat, a szaktársaim és a szobatársaim nevét, és mindenkivel jó barátságot kötni. Emellett - bár nem feltétlen vágytam rá - sokat tanultam magamról is: jó és rossz dolgokat egyaránt.

De a nagy lendületem október elejére kezdett lelohadni. Nagyon lefárasztott, hogy 24 órában folyamatos információ és ingerdömping árasztott el. Gimnazistaként áhítoztam az egyetemi élet szabadságára: de kezdtem rájönni, hogy a saját bőrömet viszem vásárra, és ha hiba csúszik a dologba, magamnak kell vállalni érte a felelősséget. Például, ha elalszom reggel, senki nem fog ébreszteni. Vagy ha elfelejtem, hogy lejárt a bérletem, akkor bizony ki kell fizetni a pótdíjat. Apróságok, de ugyanakkor nagyon húsba vágó élmények.

Ekkor fedeztem fel, hogy az egyetem tőszomszédságában, itt, a Magyar Szentek Plébánián mindig nyitva van a templom.
Örök hála ezért Nektek!

Egyetemre jövet-menet, vagy az órák közti szünetben egyre gyakrabban tértem be ide, akár csak csendben üldögni egy picit. Megkapó a nagy kupola és a templom közepén a kereszt. Megtartó erő lett számomra az ebből fakadó tapasztalat, hogy bár az események, információk állandóan áramlanak körülöttem - például a hét egyik felében itt lakom Pesten, de a másikban már 100 km-rel arrébb - az Úrral való kapcsolatom állandó. Nála mindig otthon lehetek.

Így, az első egyetemi félévem végén visszatekintve úgy gondolom, hogy azon a júliusi estén, Szentkútról hazatérve nemcsak az egyetemre nyertem felvételt, hanem valamiképpen a felnőtt életbe is meghívást kaptam. De ennek kihívásaitól most már nem tartok, hiszen megtapasztaltam, hogy az Úr mindig velem járja sokfelé kanyargó utamat, és legfőbb vágya, hogy engem szerethessen, és hogy folyamatosan adhassa számomra az Életet.

Egy nagyon hálás egyetemista

Hírek, hirdetések, programok

LITURGIKUS NAPTÁR

Február 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony

Február 3. Szent Balázs

Február 11. A lourdes-i jelenés, Betegek világnapja

Február 14. Hamvazószerda (szigorú böjti nap!)

és Szent Cirill és Metód, Szent Bálint (Valentin-nap)

Február 24. Szent Mátyás (jégtörő) apostol

Szeretettel várunk titeket
február 10-én a farsangi bálra!

A bál nem zárt körű!

Minden gyereket szeretettel várunk,
aki szívesen csatlakozna hozzánk. Ezért
mindenkit buzdítunk, hogy hívja meg
barátait, ismerőseit!

Időpont: 2024.02.10. 16:00-20:30

Helyszín:

**Magyar Szentek Plébánia alagsor
(bunker) föld alatti nagy terem.**

Fontos tudnivalók:

A jelmezes verseny 17:00-kor kezdődik!
**Étel- és italadományokat a rendezvény-
hez szívesen fogadunk.**

**A süteményverseny ebben az évben 2
kategóriában valósul meg: sós és édes.**

MSZT Ifi csapata

A BETEGEK VILÁGNAPJÁHOZ KAPCSOLÓDÓAN

február 9-én péntek este fél 6-kor
a Kruspér utcai kápolnában
lehetőség lesz a betegek szentségének felvételére
azok számára, akik erre felkészültek:
gyóntak és áldoztak.

JEGYESOKTATÁS indul

az Egyetemi Lelkészség szervezésében
házasságra készülő pároknak.
Első alkalom: **február 14. szerda 19 óra,**
a Magyar Szentek Templomában.

TÁRSASJÁTÉK -

DÉLUTÁN

március 2-án

16 órától

a hittanteremben.

Várunk!

KÖZELEDIK AZ ADÓBEVALLÁS IDEJE!

Most is rendelkezhetünk a személyi jövedelemadó 2x1%-áról.

Az első 1%-ot az Egyház javára lehet felajánlani:

a Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A második 1%-ot különféle jótékonyági intézményeknek és alapítványoknak szánhatjuk.

Ha egyházközségünket szeretnénk támogatni, akkor a

SVENT TÁDÉ ALAPÍTVÁNY AZ IFJÚSÁGÉRT

(ADÓSZÁMA: 18055971-1-43),

ha pedig a Karitást, akkor a **KARITÁSZ TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNYA (ADÓSZÁMA: 19666275-1-43)** javára szíveskedjék rendelkezni.

Felajánló lapok az utolsó padról elvihetők.

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon vagy az 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. Honlapunk: www.magyarszentektemploma.hu